

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00499/2011-01
Дана: 02.11.2011. године
Београд

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА у поступку одлучивања по приговору С.З. из Новог Сада изјављеног против Одлуке првог састава Високог савета судства број: 119-05-00185/2010-01 од 14. јуна 2010. године на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној 02. новембра 2011. године донео је:

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор С.З. из Новог Сада.

ПОТВРЂУЈЕ се Одлука првог састава Високог савета судства број: 119-05-00185/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Високи савет судства објавио је оглас за општи избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији дана 15. јула 2009. године у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 52/09.

На наведени оглас, подносилац приговора С.З. поднела је пријаву за избор судије у Виши суд у Новом Саду и Апелациони суд у Новом Саду. У тренутку подношења пријаве била је судија у Окружном суду у Новом Саду коју дужност је обављала од јула 2003. године.

Након спроведеног поступка општег избора судија, Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09) којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године.

Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08) јер нису испуниле услове за избор у суд за који су поднели пријаву а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1, члана 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр. 49/09).

Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године, у ставу I тачке 705. изреке утврђено је да С.З. , судији Окружног суда у Новом Саду престаје судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Против Одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09), С.З. је дана 15. јануара 2010. године поднела уставну жалбу. Предложила је да се уставна жалба усвоји и да се утврди да су јој повређена уставна права и права зајемчена Уставом и Европском конвенцијом.

Дана 24. фебруара 2010. године изјавила је и жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у делу става I изреке, којом јој је престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године. Жалба је изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Сматра да испуњава мерила и критеријуме у погледу стручности, оспособљености и достојности. У 2006. години имала је 329,5 % остварење норме и 1,62 % укинутих одлука, у 2007. години 308,15 % остварења норме и 9,61 % укинутих одлука и у 2008. години 355,7% остварења норме и 20,29 % укинутих одлука. Подносилац је истакла да ни у једном предмету није наступила застарелост због непоступања у истом.

Високи савет судства је поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25. марта 2010. године, донео појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-00185/2010-01 од 14. јуна 2010. године, којом се замењује одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 705. изреке одлуке и констатује да је С.З. . престала судијска дужност са 31. децембром 2009. године.

У образложењу појединачне одлуке број: 119-05-00185/2010-01 од 14. јуна 2010. године наводи се да су се разлози за сумњу за престанак судијске дужности образовали у погледу достојности обзиром да подносилац жалбе у предмету Општинског суда у Новом Саду К. бр. 1192/01, предмет ██████████, старешина манастира ██████████, у периоду од подизања оптужног предлога 12.10.2001. године до избора за судију Окружног суда

10.07.2003. године је поступала на несавестан начин те је заједно са другим поступајућим судијама допринела да дође до апсолутне застарелости кривичног гоњења 04.07.2007. године и поступак је обустављен у односу на окривљеног.

У поменутом предмету С.З. није искористила осим мера потраге друга процесна средства ради несметаног вођења кривичног поступка и обезбеђења присуства окривљеног, у смислу члана 133 ЗКП-а. После главног претреса одржаног 22.04.2003. године и поред констатације у Записнику о главном претресу да ће главни претрес заказати писмено, након окончања вештачења, на који ће се окривљени принудно довести уколико у року од осам дана не оправда изостанак, није заказала ново рочиште, није издала наредбу за довођење окривљеног, није одредила рок за окончање вештачења нити је предузела другу процесну могућност ради убрзања или омогућавања обављања вештачења над малолетним оштећеним лицима у овом поступку.

Током поступка судија није водила рачуна о чињеници да се ради о кривичном делу блудне радње и да су у питању малолетна лица, на чији психофизички развој, догађај третиран овим поступком, може оставити несагледиве последице.

Окривљени је раније осуђиван, у току трајања поступка је променио више адреса боравка - манастир [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], боравио је у Словенији, Хрватској, одакле је протеран, затим у Госпођинцима, што указује да је избегавао кривични поступак и да се крио а да суд није предузео мере обезбеђења присуства окривљеног.

Овај поступак је налагао хитност у поступању, ради заштите малолетних лица, заштите друштва, угледа и достојанства суда.

Судија С.З. је у предмету поступала од 12.10.2001. године до 10.07.2003. године те узимајући у обзир њено поступање у наведеном предмету сигурно је да је поступала несавесно.

Велико персонално веће Врховног суда у Београду је у предмету СУ. бр. 79/07 изрекло меру упозорења а по приговору судије је Општа седница Врховног суда, усвојила приговор и утврдила да не постоје разлози за изрицање мере упозорења. Надаље се у појединачној одлуци наводи да обзиром да је предмет код судије С.З. био од 12.10.2001. - 10.07.2003. године, да се радило о скраћеном поступку и да је услед пропуста поступајућег судије поступак неоправдано дуго трајао, дошло је до апсолутне застаре кривичног поступка након што је предмет преузео други судија а радило се о кривичном предмету који је захтевао хитност у поступању, Високи савет судства је сматрао да је жалилац несавесно поступао и својим радом допринео да дође до наведених последица, те да постоје оправдани разлози за сумњу у погледу достојности подносиоца жалбе.

С.З. је дана 26. октобра 2010. године доставила Уставном суду жалбу на појединачну одлуку о престанку судијске дужности. Изјаснила се да наводе у појединачној одлуци изјављујући да остаје у свему при изјављеним жалбама Уставном суду и да оспорава разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010.године. Изнела је и да је недопустиво да се као основ недостојности узме поступање у једном кривичном предмету који је подносилац дужила од 12.10.2001.године до 10.07.2003.године, посебно ако се има у виду њен свеобухватни рад и постигнути резултати рада током целокупног судијског стажа. Осим тога, у конкретном случају, а везано за њено поступање у предмету К.1192/01, наводи да се ради о пресуђеној ствари, јер је поступак који се водио пред Великим персоналним већем против ње, правноснажно окончан, пред Општом седницом Врховног суда Србије у Београду дана 13.03.2008.године у предмету Су.бр.169/08 када је решењем утврђено да се њен приговор усваја и да се преиначује одлука Великог пресоналног већа VIII Су.бр.79/07 од 13.11.2007.године, тако што се утврђује да не постоје разлози за изрицање мере упозорења, дакле да се ради о пресуђеној ствари о којој се више не може расправљати. Сматра да је требало ценити постигнуте резултате током целокупног двадесетогодишњег рада. У погледу предмета К.1192/01 надаље износи да је после ње, дакле након јула 2003.године, поступало још двоје судија, да је предмет у Новом Саду правноснажно окончан осуђујућом пресудом, затворском казном и да је по ванредном правном леку непосредно пред наступање застарелости, Врховни суд Србије укинуо првостепену и другостепену пресуду, предмет вратио Општинском суду у Новом Саду, када је могла само да се констатује застарелост. Предложила је да Високи савет судства изврши увид у спис Великог персоналног већа број VIII Су.79/07 и у Одлуку Опште седнице Врховног суда Србије под бројем Су.169/08 од 13.03.2008.године.

Сматра да је испунила све услове да буде изабрана у један од судова за који је поднела пријаву.

Одредбом члана 5. Закона о изменама и допунама Закона судијама („Службени гласник Републике Србије“, бр.101/10) је прописано да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама ("Службени гласник РС", бр. 116/08, 58/09, 104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговором на одлуку Високог савета судства. Ставом 4. је прописано да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. ст. 1, 3, 4 и 5. Закона о изменама и допунама Закона судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23. маја 2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

Уставни суд је сходно одредби члана 5. ст. 2 и 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама дана 20. априла 2011. године уступио Високом савету судства предмете формиране по уставној жалби Уж 363/10 и жалби VIII У 312/10 / С.З.

Одредбом члана 45. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судија: стручност, оспособљеност и достојност.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Комисија Високог савета судства је дана 23. августа 2011. године одржала рочиште, на коме се подносилац приговора изјаснила и у потпуности остала код свих навода из жалби које су поднете Уставном суду. Изнела је и да је према члану 14 став 1 тачка 9 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, прописано да је застаривање предмета због очигледног пропуста кандидата разлог за сумњу у његову стручност и оспособљености, а њој се оспорава достојност, с тиме што је наводно њено несавесно поступање допринело да предмет застари, након што у истом није поступала пет, шест наредних година, где су после ње поступале и друге судије у овом предмету. Сматра да ни по новим мерилима и критеријумима не постоје разлози за сумњу у њену достојност. Изјавила је и да је Високи савет судства извукао из контекста њеног двадесетогодишњег судијског стажа поступање у једном предмету, у којем је поступала савесно, као и у другим предметима и са дужном пажњом према свим учесницима у сваком кривичном поступку, те да сматра да је испунила све услове да буде изабрана за судију.

Комисија сталног састава Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, извршила увид и прочитала следеће доказе:

- пријаву С.З. на оглас за избор судија број: 111-00-49/2009-01 од 17. јула 2009. године;
- резултате рада С.З. л, судије Окружног суда у Новом Саду за 2006, 2007. и 2008. годину (Т2 образац);
- резултате рада судија Окружног суда у Новом Саду за 2006, 2007. и 2008. годину (Т1 образац);
- извршила је увид у списе предмета Општинског суда у Новом Саду К 1192/01 (нови број К 1353/07);

-извршила је увид у одлуку Опште седнице Врховног суда Србије Су 169/08 од 13.08.2008. године и Одлуку Великог персоналног већа VIII Су 79/07 од 13.11. 2007. године

и утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора С.З. у периоду који се сходно одредби члана 13 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила посматра у току 2006, 2007 и 2008.године, вршила је судијску дужност као судија Окружног суда у Новом Саду.

Према извештају о раду С.З., судије Окружног суда у Новом Саду (Т 2 образац) утврђено је да је именована у 2006 и 2007. години поступала у К а у 2008. у К и Кв предметима, те да је остварила следеће резултате:

-у 2006. години

у К материји на почетку извештајног периода нерешен 81 предмет, примљено је 117 предмета, укупно у раду 198 предмета. Укупно решена 133 предмета, од тога старих 23. Остало нерешено 65 предмета. 4 одлуке израђене до 60 дана. Процент испуњења норме био је 329,53 %. 43 одлуке су разматране по жалби, 25 је потврђено или 58,14 %, 13 је преиначено или 30,23 % и 5 укинута или 11,62 %

-у 2007. години

у К материји на почетку извештајног периода нерешено 65 предмета, укупно је примљено 139 предмета, укупно у раду 204. Укупно решена 124 предмета. Остало нерешено 80 предмета. Све одлуке израђене до 30 дана. Процент испуњења норме био је 308,15 %. 52 одлуке су разматране по жалби, 36 је потврђено или 69,23 %, 11 је преиначено или 21,15 % и 5 укинута или 9,61%

-у 2008. години

у К материји на почетку извештајног периода нерешено 80 предмета, од тога старих 7. Укупно је примљено 145 предмета, укупно у раду 223. Укупно решено 141 предмета, 7 старих предмета. Остала нерешена 82 предмета. 1 одлука израђена до 60 дана. Решила је и 2 Кв. предмета. Процент испуњења норме био је 355,70 %. 69 одлука је разматрано по жалби, 34 потврђене или 49,27 %, 21 преиначена или 30,43 % и 14 укинутих или 20,29%

Увидом у предмет Општинског суда у Новом Саду К.1192/01 утврђено је да је Општинско јавно тужилаштво у Новом Саду дана 12. октобра 2001. године поднело Општинском суду у Новом Саду оптужни предлог Кт. 1667/01 против окривљеног Ј.М., монашко име ██████████ због извршења четири кривична дела блудне радње из чл. 108. КЗ РС извршеног на штету десет малолетних оштећених лица старости од седам до једанаест година. Предмет је додељен у рад судији С.З. са којим је била задужена до јула 2003. године, када је изабрана за судију Окружног суда у Новом Саду.

Након покушаја доставе оптужног предлога окривљеном М.Ј. у манастиру [REDACTED], утврђено је да је окривљени разрешен, те да се више не налази на наведеној адреси, након чега је поступајући судија од СУП-а Ириг 31. октобра 2001. године затражила да се наложи потрага на терену за окривљеним М.Ј. и да се достави његова тачна адреса становања. У допису СУП-а Ириг од 07. новембра 2001. године наведено је да су провером на терену установили да се именовани одселио у манастир [REDACTED] Општина Пријепоље. С.З. је дописом од 14. новембра 2001. године од СУП-а Пријепоље тражила да се наложи потрага за окривљеним М.Ј., те је поступајући по наведеном допису Општинског суда у Новом Саду утврђено да окривљени тренутно борави у манастиру [REDACTED] у Пријепољу. Достава оптужног предлога окривљеном покушана је у манастиру Милешеви, те како достава није извршена, 26. децембра 2001. године је покушано уручење оптужног предлога преко СУП-а Пријепоље. Дописом од 11.01.2002. године Општински суд у Новом Саду је обавештен од ОУП Пријепоље да није у могућности да изврши доставу, јер се окривљени не налази на наведеној адреси у манастиру [REDACTED] а извршеним проверама на терену дошло се до сазнања да се М.Ј. налази на подручју Црне Горе.

17.01.2002. године подносилац приговора је ОЈТ-у Нови Сад доставила целокупне списе предмета ради стављања даљих доказних предлога у циљу обезбеђивања присуства окривљеног М.Ј. у даљем току поступка. ОЈТ је 14.02.2002. године предложио да се од МУП-а Црне Горе прибави извештај да ли се окривљени налази на подручју њихове надлежности.

Председник већа је дописом од 25.02.2002. године затражила од Савезног СУП-а Београд да се преко МУП-а Републике Црне Горе сазна тренутно боравиште окривљеног или да се достави извештај о пријављеном пребивалишту. Савезно министарство унутрашњих послова је дописом од 03.06.2002. године обавестило Општински суд у Новом Саду да према информацијама Министарства унутрашњих послова Републике Црне Горе окривљени М.Ј. није регистрован у евиденцијама Министарства. 25.09.2002. године поступајући судија је поново дала наредбу да се ургира допис од 25.02.2002. године Савезном СУП-у. Такође дана 23.10.2002. године подносилац приговора је дала наредбу да се оптужни предлог достави окривљеном преко СУП-а Пријепоље у манастир [REDACTED] 24.10.2002. године. Савезно Министарство је Општинском суду у Новом Саду послало обавештење да су на захтев суда од 25.02.2002. године, већ извршили тражене провере и доставили одговор суду дана 03.06.2002. године, а у одговору и навели да према извршеним проверама МУП-а Републике Црне Горе, М.Ј. није регистрован у евиденцијама грађана Црне Горе.

ОУП Пријепоље је 06.11.2002. године обавестио суд да нису у могућности да изврше доставу оптужног предлога окривљеном јер се окривљени налази у манастиру [REDACTED] у Пљевљима, Република Црна Гора. Подносилац приговора је дана 08.11.2002. године преко СУП Пљевља покушала да изврши доставу оптужног предлога

окривљеном у манастиру ██████████, а на основу повратнице утврђено је да је оптужни предлог примљен 18. 11.2002. године у манастиру ██████████ у Републици Црној Гори, као и да се на повратници као прималац потписао паротеј Прокић. Дописом од 17.12.2002. године од СУП Пљевља тражено је да се достави извештај да ли се окривљени налази у манастиру ██████████ у Пљевљима, на који је одговорено 26.12.2002. године и којим се потврђује да се окривљени налази у наведеном манастиру. Дописом Општинског суда у Новом Саду од 13.01.2003. године затражено је од СУП Пљевља да се окривљеном М.Ј. , који се налази у манастиру ██████████ у Пљевљима уручи оптужни предлог.

Окривљени М.Ј. је дана 23.01.2003. године примио оптужни предлог.

Решењем Општинског суда у Новом Саду од 25.02.2002. године одређено је вештачење малодобних оштећених на околност структуре њихове личности и психофизичке зрелости у циљу валидности њихових исказа датих у истрази након чега су целокупни списи достављени вештаку.

16.09.2002. године Клинички центар Нови Сад вратио је списе предмета К бр. 1192/01 Општинском суду у Новом Саду, без обављеног вештачења.

У поднеску браниоца окривљеног од 27.01.2003. године наведено је да је окривљени дана 13.09.2001. године дао одбрану пред истражним судијом, као и да је бранилац тек 18.01.2003. године сазнао из новинских натписа да је против брањеника поднет оптужни предлог, те да му није јасно из којих разлога оптужни предлог није достављен и браниоцу окривљеног.

Први претрес у овом предмету заказан је за 04.03.2003. године, а окривљени је уредно примио позив 11.02.2003. године. На претресу 04.03.2003. године, заменик ОЈТ-а је мењао правну квалификацију првобитног оптужног предлога, па је окривљеном ставио на терет извршење четири кривична дела блудње радње из члана 108. КЗРС, а у вези члана 106. став 1. КЗРС. Бранилац и окривљени су на главном претресу тражили одлагање претреса али је поступајући судија донела решење да се одбија молба браниоца и окривљеног за одлагање главног претреса. Након доношења решења о одбијању молбе за одлагање главног претреса, бранилац окривљеног М.Б. је поднео захтев за изузеће поступајућег председника већа, након чега је судија донела решење да се сходно члану 44. ЗКП-а обустави сваки даљи рад на предмету, а да ће се списи доставити председнику суда на одлучивање о захтеву за изузеће.

Бранилац окривљеног Ч.Г. се придружио захтеву за изузеће.

Председник суда је поступајући по захтеву браниоца Б.М. за изузеће поступајуће судије С.З. , донела решење да се захтев за изузеће одбија, као неоснован, а дана 28.03.2003. године, председник суда је донела решење да се захтев за изузеће браниоца М.Б. који је поднет 25.03.2003. године, одбацује као недозвољен.

Следећи главни претрес заказан је за 22.04.2003. године на који није приступио уредно позвани окривљени. Поступајући судија је донела решење да се главни претрес неће одржати јер на исти није приступио уредно позвани окривљени, а да ће се целокупни списи

доставити ради вештачења вештацима, а по решењу суда које је донето 25.02.2002. године, те да ће се након обављеног вештачења наредни претрес заказати писмено, на који ће се окривљени принудно довести уколико у року од 8 дана не оправда данашњи изостанак. Истога дана списи су достављени вештаку ради вештачења, што је била и последња радња коју је у овом предмету предузела С.З.

Након јула 2003.године, после судије С.З. поступало је још двоје судија. Предмет је у суду у Новом Саду правоснажно окончан осуђујућом пресудом затворском казном, а по ванредном правном леку Врховни суд је укинуо првостепену и другостепену пресуду априла 2007.године, и предмет вратио Општинском суду у Новом Саду.

Решењем Општинског суда у Новом Саду К.1353/07 од 23.07.2007. године обустављен је поступак против окр. М.Ј. с обзиром да је дана 04.07.2007. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Одлуком Великог персоналног већа Врховног суда Србије VIII Су бр. 79/07 од 13.11.2007. године судији Окружног суда С.З. изречена је мера упозорења због утврђења несавесног вршења судијске дужности од стране судије, а који се процењује према начину поступања именоване у предмету Општинског суда у Новом Саду К бр. 1192/01. У одлуци се наводи да је поступањем у наведеном предмету судија проузроковала одуговлачење у решавању предмета и допринела наступању апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Одлуком Опште седнице Врховног суда Србије I Су бр. 169/08 од 13.03.2008. године усвојен је приговор С.З. и преиначена одлука Великог персоналног већа Врховног суда Србије VIII Су бр. 79/07 од 13.11.2007. године тако што се утврђује да не постоје услови за изрицање мере упозорења.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка, усмену изјаву подносиоца приговора са рочишта, Високи савет судства налази да подносилац приговора није испунила услов достојности.

Одредбом члана 7. Одлуке о утврђивању критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова је прописано да су моралне особине које судију чине достојним функције: поштење, савесност, правичност, достојанственост, истрајност и узорност.

Одредбом члана 15 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности је прописано да су мерила за оцену савесности рада судије: трајање поступка, благовремено заказивање расправа и поступање по предмету, однос према учесницима поступка и време израде одлуке.

Имајући у виду поступање подносиоца приговора у предмету Општинског суда у Новом Саду К.1192/01 против окривљеног М.Ј. због извршења кривичног дела блудне радње, на штету десет оштећених малолетних лица, Високи савет судства је утврдио да је до апсолутне застарелости кривичног гоњења дошло и услед несавесног поступања подносиоца приговора.

Подносилац приговора је у наведеном предмету поступала од достављања оптужног предлога 12. октобра 2001. године па до избора за судију Окружног суда у Новом Саду јула месеца 2003. године.

Да у овом предмету није савесно поступала указује и неблагоприятно заказивање главног претреса, с обзиром да се радило о скраћеном поступку, да је окривљени дао одбрану пред истражним судијом 13.09.2001.године, да је оптужни предлог поднет 12.10.2001. године, а да је први главни претрес заказан за 04.03.2003. године. Овај поступак је налагао хитност у поступању ради заштите малолетних лица, заштите друштва, угледа и достојанства суда. Имајући у виду врсту кривичног дела, те да су оштећени малолетна лица, старости од 7 до 11 година, ВСС налази да подносилац приговора није предузела све процесне радње у циљу хитности поступања у наведеном предмету.

ВСС је ценио наводе подносиоца приговора да је окривљени у току вођења кривичног поступка променио више адреса боравка, што указује да је избегавао кривични поступак и да се крио, али подносилац приговора није предузела све мере за обезбеђење присуства окривљеног и за благовремено и несметано вођење кривичног поступка, имајући у виду да се радило о кривичном делу блудње радње, где су оштећена била малолетна лица на чији психофизички развој, догађај третиран овим поступком, може оставити озбиљне последице.

Дугом трајању поступка допринело је и задржавање наведеног предмета код вештака. Решењем од 25.02.2002. године одређено је вештачење оштећених малолетних лица без одређивања рока у ком вештачење треба да се обави. Осим тога, подносилац приговора после главног претреса од 22.04.2003. године и поред констатације у записнику о главном претресу да ће се главни претрес заказати писмено након окончања вештачења, на које ће се окривљени принудно довести уколико у року од осам дана не оправда изостанак, није заказала главни претрес, није издала наредбу за довођење окривљеног, није одредила рок за окончање вештачења нити је предузела другу процесну могућност ради убрзања или омогућавања обављања вештачења над малолетним оштећеним лицима у овом поступку.

Из свега напред наведеног произилази да је због неблагоприятног заказивања главног претреса од стране подносиоца приговора, непредузимања осим мера потраге и других мера ради несметаног вођења кривичног поступка у предмету К. 1192/01 и обезбеђења присуства окривљеног, предвиђеног чланом 133. ЗКП-а, скраћени поступак који се водио због извршења кривичног дела блудње радње на штету оштећених малолетних лица, трајао

неоправдано дуго, а због начина поступања у овом предмету, подносилац приговора је заједно са другим судијама допринела да дође до апсолутне застарелости кривичног гоњења 04.07.2007. године, услед чега је поступак у односу на окривљеног био обустављен.

Високи савет судства је ценио свеобухватни рад подносиоца приговора и прихватио наводе подносиоца приговора да је у посмараном периоду остварила добре резултате, јер је и из извештаја о раду судије утврђено да је у 2006. години имала проценат испуњења норме од 329.53%, и укинутих одлука 11.62%, у 2007. години проценат испуњења норме од 308.15%, и укинутих одлука 9.61%, а у 2008. години да је поступајући у К. рефереди имала проценат испуњења норме од 355.70 % и укинутих одлука 20.29%, те је стални састав Високог савета судства утврдио да је у посматраном периоду испунила услов стручности и оспособљености, али то није могло бити од утицаја на доношење другачије одлуке у поступку по приговору, с обзиром да су услови за избор судија, сходно одредби члана 45 Закона о судијама, кумулативно дати.

На основу свих изведених доказа и утврђених чињеница, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију у смислу члана 45. Закона о судијама, у погледу достојности, а у вези са чланом 7. и 14. став 2. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, у вези са чланом 4. Правила, из којих разлога је, у смислу члана 29. Правила приговор одбијен и потврђена Одлука првог састава Високог савета судства број: 119-05-00185/2010-01 од 14. јуна 2010. године, којом јој је престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Имајући у виду све наведено, одлучено је као у изреци одлуке.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12. септембра 2011. године.

РЕПУБЛИКА
СРБИЈА
ВАСИЛИЈА
* * * * *
ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић
БЕОГРАД

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке.